

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 3 września 2013 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi w sprawie z powództwa K. U. przeciwko T. B. o zapłatę kwoty 800 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 maja 2010 roku do dnia zapłaty zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 800 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 maja 2010 roku do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie i zasądził do T. B. na rzecz powoda K. U. kwotę 227 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany. Rozstrzygnięciu skarżący zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

1. przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego poprzez ich niezastosowanie, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż w niniejszej sprawie przepisy o sprzedaży konsumenckiej znajdują zastosowanie;
2. przepisów działu II Tytułu XI Księgi trzeciej Kodeksu cywilnego poprzez ich zastosowanie, w sytuacji gdy zgodnie z art. 1 ust. 4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej do sprzedaży konsumenckiej nie stosuje się przepisów art. 556 – 581 k.c.

W następstwie tak sformułowanych zarzutów skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych. Ewentualnie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach sądowych.

Sąd Okręgowy w Łodzi dodatkowo ustalił:

Ościeżnica drzwi balkonowych w domu powoda K. U. została osadzona prawidłowo, natomiast podczas wielokrotnego opuszczania i podnoszenia rolety tego otworu słyszalne są stosunkowo niezbyt głośne trzaski składanych i rozkładanych listew rolety, a także miejscowe i w różnych miejscach stosunkowo niewielkie chwilowe zatrzymywanie się listew podczas ich rozkładania przy otwieraniu. Również metalowe rolety zamontowane na oknach osadzonych w garażu przesuwają się w prowadnicach w sposób nierówny, a także częściowo się zatrzymują. Rolety te wymagają regulacji i oczyszczenia. Chwilowe zatrzymywanie się rolet w prowadnicach przy częstszej ich pracy świadczy o normalnej pracy silnika i jest to zjawisko typowe, występujące przy normalnej pracy silnika. Praca rolet nie jest uzależniona od osadzenia okien czy drzwi balkonowych. Możliwe jest także, iż między uszczelki i listwy rolet dostanie się kurz, co w konsekwencji jeszcze bardziej ogranicza ruch listew rolet i powoduje większe utrudnienia w ich należytej pracy. Nie można natomiast jednoznacznie stwierdzić, czy usunięcie uszczelki powoduje konieczność częstszej konserwacji rolet aniżeli w sytuacji, gdy te uszczelki są, gdyż to zależy głównie od miejsca, w jakim się budynek znajduje i jego otoczenia, co ma decydujący wpływ na ilość kurzu czy brudu.

/opinia pisemna biegłego z zakresu budownictwa ogólnego – k. 76-79; ustna opinia uzupełniająca biegłego – k. 110-111/

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał w oparciu o opinię pisemną oraz opinię ustną uzupełniającą powołanego biegłego z zakresu budownictwa ogólnego. Opinia ta została sporządzona w sposób fachowy, zawiera jasne, czytelne i kategoryczne wnioski, a także w pełni odpowiada na postawione biegłemu pytania. Należy zaznaczyć, iż pozwany zgłosił zastrzeżenia do pisemnej opinii biegłego, wskazując w szczególności na brak wszechstronnej oceny prawidłowości pracy rolet. Biegły na wszystkie postawione mu dodatkowo pytania odpowiedział jednak wyczerpująco w trakcie składania opinii ustnej, wyjaśniając wszelkie wątpliwości stron. W konsekwencji zarówno powód, jak i pozwany nie zgłaszali już do przedmiotowej opinii żadnych dalszych zastrzeżeń. W ocenie Sądu zatem wskazana wyżej

opinia biegłego – tak pisemna, jak i ustna uzupełniająca – stanowi pełnowartościowy środek dowodowy w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jako niezasadna podlegała oddaleniu.

Zaskarżone orzeczenie, pomimo błędnego uzasadnienia, odpowiada prawu i jako takie musiało się ostać. Sąd Rejonowy poczynił bowiem w niniejszej sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne, które wymagały uzupełnienia jedynie w nieznaczącej części. Błędna jest natomiast podstawa prawna rozstrzygnięcia. Pomimo tego jednak, iż Sąd Rejonowy oparł swoje orzeczenie na przepisach niewłaściwej ustawy, Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia i z tych też względów apelacja, mimo, iż zawierała słuszne stwierdzenia odnośnie stosowania przez Sąd Rejonowy przepisów prawa materialnego, nie mogła skutkować zmianą zaskarżonego orzeczenia.

Trafnie bowiem podnosi apelujący, iż Sąd pierwszej instancji błędnie uznał, że w sprawie niniejszej nie znajdują zastosowania przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego. Sąd Rejonowy rozważając możliwość oparcia rozstrzygnięcia na tym właśnie akcie prawnym, uznał ostatecznie, iż zastosowanie znajdują przepisy kodeksu cywilnego regulujące umowę o dzieło, bowiem powołaną wyżej ustawę stosuje się – w myśl jej art. 1 ust. 1 - do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej, stanowiące przedmiot sporu okna zaś, po ich zamontowaniu wraz z roletami, stały się częścią budynku mieszkalnego (art. 47 § 1 k.c.), a ten z kolei stanowi część składową nieruchomości, co w konsekwencji oznacza, iż okna te – nawet gdyby budynek stanowił odrębny przedmiot własności - nie stanowią już rzeczy ruchomej. Sąd odwoławczy powyższej argumentacji nie podziela.

Należy wskazać, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż strony zawarły umowę o wykonanie przez powoda okien z automatycznymi roletami wraz z usługą montażu tychże okien w domu T. B.. Nie ulega wątpliwości, iż w ramach umowy sprzedaży rzeczy ruchomej, czy też odpowiednio umowy o dzieło - którym jest również rzecz ruchoma - możliwe jest umówienie się na wykonanie przez sprzedawcę, bądź przyjmującego zamówienie na podstawie umowy o dzieło, dodatkowych prac montażowych, co potwierdza treść art. 6 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej odnosząca się do niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową wynikającej z nieprawidłowego montażu. W konsekwencji okoliczność, że obok wykonania dzieła w postaci okien wraz z roletami na indywidualne zamówienie pozwanego przedmiotem umowy była także usługa montażu, nie powinna mieć żadnego wpływu na możliwość zakwalifikowania zawartej przez strony umowy jako umowy podlegającej szczególnemu reżimowi sprzedaży konsumenckiej na podstawie przepisów powołanej wyżej ustawy z dnia z dnia 27 lipca 2002 roku. To bowiem, iż finalnie wykonane przez powoda okna zostały zamontowane w domu pozwanego, stając się jego częścią składową, nie zmienia jednak faktu, iż przedmiotem łączącej strony umowy było wykonanie okien wraz z roletami, a te zaś z istoty swej stanowią rzecz ruchomą.

Skoro zatem przedmiotem zawartej przez strony umowy były okna wraz z roletami, w sytuacji gdy przyjmującym zamówienie był przedsiębiorca, zlecającym zaś wykonanie dzieła konsument, to zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej w zw. z art. 627¹ k.c. do niniejszego stosunku należy stosować przepisy powołanej wyżej ustawy z dnia z dnia 27 lipca 2002 roku, a w szczególności odpowiednio należy stosować przepisy, które dotyczą między innymi szczególnego reżimu odpowiedzialności za niezgodność towaru z umową.

Pomimo tego jednak, iż trafna okazała się argumentacja skarżącego odnośnie tego, jakie normy prawne powinny mieć w niniejszej sprawie zastosowanie, apelacji pozwanego nie można było ostatecznie uznać za uzasadnioną. Skarżący nie tyle bowiem nie wykazał, iż wykrycie wad okien nastąpiło przed upływem terminu, o jakim mowa w art. 10 ust. 1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, ile nie zdołał w ogóle udowodnić, iż przedmiotowe okna wraz z roletami dotknięte były jakąkolwiek wadą skutkującą niezgodnością zamówionego towaru z umową. Pozwany wadliwość okien oraz zamontowanych na nich rolet upatrywał bowiem przede wszystkim w tym, iż rolety nie podnosiły się pomimo działającego silnika. Apelujący kwestionował również poprawność zamontowania ościeżnicy

drzwi balkonowych, której niewłaściwe, zdaniem pozwanego, zamontowanie skutkuje opadaniem przedmiotowych drzwi. Zgromadzone w sprawie dowody, zwłaszcza w postaci wnioskowanej przez pozwanego pisemnej oraz ustnej uzupełniającej opinii biegłego z zakresu budownictwa ogólnego, nie potwierdziły jednakże stanowiska pozwanego o istnieniu wad okien oraz zamontowanych na nich rolet, które zostały osadzone w domu skarżącego. Pozwany nie zdołał przy tym wykazać, aby wady, na istnienie których się powoływał, miały powstać bądź na etapie wykonania okien na zamówienie, bądź też na etapie ich ostatecznego montażu. Jak bowiem ustalono, ościeżnica drzwi balkonowych w domu powoda K. U. została osadzona prawidłowo. Należy także podkreślić, iż biegły istotnie stwierdził, że podczas wielokrotnego opuszczania i podnoszenia rolety słyszalne są trzaski składanych i rozkładanych listew rolety, jak również biegły ten stwierdził, że miejscowo dochodzi do niewielkich i chwilowych zatrzymań listew podczas ich rozkładania przy otwieraniu. Wskazany wyżej biegły potwierdził także, iż metalowe rolety zamontowane na oknach osadzonych w garażu przesuwają się w prowadnicach w sposób nierówny i częściowo się zatrzymują. Jednocześnie jednak biegły wyraźnie podał, że chwilowe zatrzymywanie się rolet w prowadnicach przy częstszej ich pracy świadczy wyłącznie o normalnej pracy silnika i jest to zjawisko typowe. Praca rolet nie jest natomiast, w ocenie biegłego, uzależniona od jakości i sposobu osadzenia okien czy drzwi balkonowych. Możliwe jest także, iż między uszczelki i listwy rolet dostanie się kurz, co w konsekwencji jeszcze bardziej ogranicza ruch listew rolet i powoduje większe utrudnienia w ich należytej pracy. Usunięcie powyższej nieprawidłowości jest jednakże możliwe, zgodnie z opinią wskazanego biegłego, poprzez dokonanie regulacji i oczyszczenia rolet.

Z powyższego wynika zatem, iż przyczyną nieprawidłowości w działaniu rolet był najprawdopodobniej kurz oraz zabrudzenia, które dostały się do prowadnic, po których poruszają się rolety w trakcie dwóch lat od zamontowania okien wraz z roletami, w którym to czasie przedmiotowe rolety nie były w ogóle uruchamiane z uwagi na brak dopływu prądu. Nie można natomiast, w oparciu o zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, stwierdzić, aby okna dotknięte były jakimikolwiek innymi wadami, wskazującymi na ich niezgodność z zawartą przez strony umową. Skoro zatem pozwany nie zdołał w przedmiotowej sprawie udowodnić istnienia jakiegokolwiek wady okien, zamontowanych na nich rolet, czy też wreszcie nieprawidłowego montażu tychże okien wraz z roletami w domu powoda, to tym samym bez znaczenia dla rozpoznawanej sprawy jest to, czy wykrycie ewentualnych niezgodności towaru z umową (których istnienia pozwany jednakże nie wykazał) nastąpiło w terminie, o jakim mowa w art. 10 ust. 1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, tj. przed upływem dwóch lat od wydania towaru.

Mając na uwadze powyższe, a także fakt, że w postępowaniu apelacyjnym nie ujawniono okoliczności, które Sąd drugiej instancji winien wziąć pod uwagę z urzędu, apelacja podlegała oddaleniu w oparciu o art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik sporu zasądając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 90 zł. Na kwotę tę złożyło się jedynie wynagrodzenie pełnomocnika strony powodowej w postępowaniu odwoławczym ustalone w oparciu o § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).